

ظرفیت صادرات به آذربایجان مساوی اتحادیه اروپا

صفحه ۸ را بخوانید

میلاد حضرت رسول اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) را به محبان اهل بیت تبریک می گوئیم

روزنامه خبری، تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
تهران ۴۰۰۰ تومان
شهرستانها و واحدهای
دانشگاهی ۱۵۰۰ تومان

شماره مسلسل ۲۶۴۴
پنجشنبه ۲۳ آبان ۱۳۹۸
۱۶ ربيع الاول ۱۴۴۱
۱۴ نوامبر ۲۰۱۹
شماره ۲۹۰۶

www.fdn.ir | No. 2906 | 16 Pages

عبدالحسین خسروپناه در گفت و گو با «فرهیختگان» در نقد اظهارات اخیر داوری اردکانی:

بین علم و جامعه

یک دور هرمنوتیکی برقرار است

۱۵، ۱۶»

اثر مشترک همایون شجریان و علیرضا قربانی از جنبه فنی مورد استقبال منتقدان قرار نگرفت

موسیقی؛ قربانی تجارت همایونی

۱۷»

تعلیق تا اکتبر

هم مکانیسم ماشه اروپا و هم اقتصاد ایران

۱۷»

مسئولانی که به جای ارائه راه حل، چشم به ابر و باد و مه و خورشید و فلک دارند

ائتلاف منتظران «باد»

۱۶»

گفت و گوی «فرهیختگان» با دانشجویان اهل تسنن و تشیع

کلاس وحدت

۱۵، ۱۶»

گزارش

سلطان فولاد دستگیر شد

آیا پرونده فریدون سنگین تر می شود؟

عصر روز گذشته خبر مهمی در رسانه‌ها منتشر شد، خبری که دوباره امیدها به موفقیت در مبارزه با مفاسد و دانه‌درشت‌ها را در کشور بیشتر کرد. خبر کوتاه بود: سلطان فولاد دستگیر شد.

روز گذشته خبر رسمی این اتفاق را غلامحسین اسماعیلی، سخنگوی قوه قضائیه اعلام کرد و گفت: «رسول دانیال‌زاده یکی از بدهکاران کلان بانکی کشور که در پرونده حسین فریدون به اتهام پرداخت رشوه محکوم شده و پس از دستگیری اکبر طبری به خارج از کشور گریخته بود، با طراحی و هدایت پاسداران گمنام امام‌زمان (عج) در سپاه به کشور بازگشت.» او همچنین توضیح داد: «این فرد بیش از چهارهزار میلیارد تومان بدهی بانکی داشته و از مرتبطان نزدیک اکبر طبری و حسین فریدون است.»

دانیال‌زاده کیست؟

اواخر آذرماه و اوایل دی‌ماه سال ۹۵ بود که خبر دستگیری یک ابربدهکار بر سر زبان‌ها افتاد. در ابتدا نام این فرد «د» مطرح شده بود، اما با کمی بررسی دقیق‌تر مشخص شد نام دقیق وی رسول دانیال‌زاده است.

به گزارش فارس، با گذشت مدت اندکی از زمان رسیدگی به این پرونده مسئولان دستگاه قضایی بازداشت این فرد را تأیید کرده و سخنگوی دستگاه قضا نیز عنوان کرد بررسی پرونده وی آغاز شده است. در همین راستا مشخص شد دانیال‌زاده در پرونده خود بدهی کلان بانکی را دارد که برخی رقم آن را بیش از ۲۶۰۰ میلیارد تومان برآورد کرده بودند.

پس از آن محسینی‌اژه‌ای، سخنگوی وقت دستگاه قضایی کشور در نشست خبری و در تاریخ چهارم بهمن همان سال درخصوص دستگیری رسول دانیال‌زاده و اتهاماتش و ادعاهای برخی نمایندگان مجلس مبنی بر ارتباط وی با حسین فریدون گفت: «من شخصا موافق بوده و هستم که برخی متهمان به‌صورت علنی محاکمه شوند و رسانه‌ها هم اجازه انتشار عکس، اتهامات وی و جزئیات دادگاه را داشته باشند.»

اژه‌ای افزود: «چرا وقتی سارق‌ها که چند سابقه دارد نباید چهره او را نشان دهیم یا فردی که چند هزار میلیارد تومان بدهی دارد، چهره‌اش به جامعه نشان داده نشود؟ ولی ما براساس قانون موظف به انجام این کار نیستیم و خود را تابع قانون می‌دانیم.»

اژه‌ای در همین راستا اظهار داشت: «شخصی که شما نام بردید دستگیر شده و تحقیقات از وی در مرحله انجام است؛ ضمن اینکه ارتباط وی با حسین فریدون هم کاملاً مشخص است، ولی هم‌اکنون نحوه این ارتباط و اقدامات آنها مشخص نیست و باید منتظر نتیجه تحقیقات این پرونده باشیم.»

فرار یکی از متهمان پرونده

پس از بازداشت دانیال‌زاده و آغاز رسیدگی به پرونده وی و پس از گذشت قریب به چهارماه از دستگیری وی و برگزاری جلسات بازپرسی و تحقیق مشخص شده است یکی از متهمان کلان این پرونده قضایی که در چرخه فساد دانیال‌زاده نقش ایفا می‌کرده به خارج از کشور گریخت.

فرار دانیال‌زاده به بهانه درمان

در ابتدای مهرماه امسال بود که خبرهایی درخصوص فراری شدن رسول دانیال‌زاده از کشور گوش‌به‌گوش می‌شد. بررسی‌ها حکایت از آن داشت که دانیال‌زاده با قید وثیقه از زندان آزاد شده است و به بهانه درمان بیماری‌اش از کشور خارج شده و بعد از گذشت بیش از سه ماه به کشور بازگشته است. همین امر فرار رسول دانیال‌زاده را قطعی کرده و باعث شد موضوع فرار وی صحت پیدا کند.

مخاطرات یکجانبه‌گرایی

مشروع استناد جست. دولت ترکیه ادعا کرد واحدهای پ. ک. ک. و سایر گروه‌هایی که آنها را تروریست قلمداد می‌کند و نزدیک به مرزهای ترکیه در شمال شرق سوریه مستقر هستند- منشأ تهدیدهای مستقیم و فوری برای ترکیه هستند، کما اینکه بارها به پست‌های مرزی این کشور حمله شده و بارها از موشک‌های هدایت‌شونده علیه تانک‌های ترکیه استفاده شده است. دولت ترکیه در این نامه خود به ماده ۵۱ منشور استناد می‌کند اما اشاره نمی‌کند آیا ترکیه براساس ماده ۵۱ منشور، قربانی حمله مسلحانه شده است؟ ترکیه صرفاً از ماده ۵۱ استفاده می‌کند و این اتفاق بدون دعوت رسمی دولت مرکزی سوریه رخ داده است، دقیقاً نقطه مقابل حضور ایران و روسیه در سوریه. موافقتنامه ۱۹۹۸ آدانا به نیروهای ترکیه مجوز ورود به خاک سوریه تا عمق پنج کیلومتری را برای دفع حملات تروریستی اعطا کرده است. موافقتنامه ۱۹۹۸ آدانا اثبات می‌کند سوریه نسبت به دغدغه‌های امنیتی ترکیه بی‌تفاوت نبوده، اما استناد ترکیه به این موافقتنامه در نامه ارسالی به شورای امنیت قدری فریبنده و گمراه‌کننده است. ضمیمه «۴» این موافقتنامه، فقط تا عمق پنج کیلومتری آن هم تحت شرایط خاص به نیروهای ترکیه اجازه ورود به خاک سوریه را می‌دهد، اما الان عملیات ترکیه در خاک سوریه نه تنها از این هم فراتر رفته و به عمق ۳۰ کیلومتر رسیده بلکه همان‌طور که اردوغان و سایر مقامات ترکیه اعلام کردند، هدفش «تغییر بافت جمعیتی» این منطقه و نه صرفاً دفع حملات تروریستی است. دولت ترکیه از ایجاد یک کمربند امنیتی در خاک سوریه در بلندمدت خبر می‌دهد؛ نکته‌ای که به هیچ‌وجه در قالب رضایت‌اعطایی سوریه قابل توجیه نیست.

ترکیه حتی دولت‌های اروپایی را تهدید کرد در صورت انتقاد از این کشور در عملیات چشمه صلح، مرزهای ترکیه را جهت هجوم پناهنده‌ها به کشورهای اروپایی باز خواهد کرد. متأسفانه دولت ترکیه در این مورد علاوه‌بر اینکه حقوق بین‌الملل توسط به زور را نقض کرده، قواعد مختلف حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بشر را نیز زیر پا گذاشته است. هزاران نفر آواره، صدها نفر کشته و بدون محاکمه تیرباران شدند. نراض‌های فاحش حقوق بشردوستانه و حقوق بشر کاملاً در اقدامات ترکیه در خاک سوریه برجسته است. به نظر می‌رسد در قرن بیستم با ایجاد سازمان‌های بین‌المللی جهانی و منطقه‌ای، یکجانبه‌گرایی که قرن‌ها دولت‌های قدرتمند به آن انس گرفته بودند، به حاشیه رانده شده و تدوین و توسعه حقوق بین‌الملل، ایجاد نهادهایی مثل دیوان بین‌المللی دادگستری و دیوان بین‌المللی کیفری نوبدبخش فراهم شدن زمینه‌ها و بست‌های لازم برای استقرار اصل حکومت قانون در روابط بین‌المللی باشد اما در آغاز قرن بیستم و یکم و تحت لوای مبارزه با تروریسم، اقدامات یکجانبه دولت‌ها به‌ویژه توسط به زور، آرام‌آرام از حاشیه به متن رانده می‌شود. دولت‌های مختلف از جمله آمریکا، روسیه، کلمبیا، رژیم صهیونیستی و دیگران با ادعای مبارزه با تروریسم و سرکوب

ارائه‌شده در کنفرانس یکجانبه‌گرایی و حقوق بین‌الملل

یادداشت

سیدقاسم زمان

استاد حقوق دانشگاه علامه طباطبائی

نهم اکتبر (۱۷ مهرماه) نیروهای ترکیه با ادعای دفع تهدیدهای تروریستی در قالب دفاع مشروع، وارد شمال شرق کشور سوریه شدند. در همان زمان این جمله در ذهن من نقش بست که یک دولت در توسل به حق دفاع مشروع، اصولاً به‌صورت یکجانبه‌تصمیم می‌گیرد و اقدام می‌کند، اما ۷۰ سال پیش دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه تنگه کورفو میان آلبانی و انگلستان، با محکومیت اقدام یکجانبه انگلستان در مین‌روبی تنگه کورفو، اعلام کرد این اقدام به‌ظاهر عام‌المنفعه ناقض حاکمیت دولت آلبانی و مغایر حقوق بین‌الملل است. پیام دیوان این بود که در نظام بین‌المللی، هدف وسیله را توجیه نمی‌کند. دیوان به انگلستان یادآور شد عصر جدید در روابط بین‌الملل آغاز شده و میراث یکجانبه‌گرایی و دیپلماسی قایق‌های توپدار، به تاریخ سپرده شده است. بند «۴» ماده «۲» منشور سازمان ملل متحد که شالوده نظم حقوق بین‌المللی قرار گرفته، آغازگر عصری جدید در روابط بین‌المللی است. ۱۸ سال پیش که با وقوع حملات تروریستی به برج‌های دولوی آمریکا، تروریسم بین‌المللی به‌عنوان خطری برای صلح و امنیت جهانی قلمداد شد، چه در قطعنامه‌های شورای امنیت و چه در رویه شماری از دولت‌ها، مبارزه علیه تروریسم به هر نحو ممکن در قالب‌هایی مثل «دفاع مشروع» قابلیت توسعه پیدا کرد. بنابراین در این دو دهه، رویه دولت‌ها به‌صورت گسترده‌ای بر استفاده از دفاع مشروع پیش‌دستانه علیه اقدامات تروریستی حتی در قلمرو دیگر کشورها مبتنا یافته است. در سال ۱۹۹۳ آمریکا در واکنش به تلاش برای ترور بوش پدر، رئیس‌جمهور این کشور به عراق حمله موشکی کرد؛ سال ۱۹۹۸ آمریکا، سوئدان را در واکنش به حمله به سفارت آمریکا در کنیا و تانزانیا بمباران کرد؛ در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۴ روسیه به دنبال حملات شورشیان چچنی به چین در گرجستان حملات هوایی کرد و ادعا داشت گرجستان قادر نیست یک منطقه امنیتی را در مرز روسیه ایجاد کند. یا در سال ۲۰۰۸ نیروهای مسلح کلمبیا در تعقیب شورشیان متعلق به یک ارگان تروریستی، وارد خاک اکوادور شدند.

اقدامات ایچینینی کم نیست. به نظر می‌رسد یک هم‌گامی میان شورای امنیت و شماری از دولت‌ها ایجاد شده که مقابله با تروریسم در خاک کشورهای دیگر را توجیه کند؛ اما اقدام ترکیه در ورود به خاک سوریه، نسبتاً بدیع قلمداد می‌شود. دولت ترکیه طی نامه نهم اکتبر ۲۰۱۹ به شورای امنیت درمورد عملیات «چشمه صلح» به ادعای مقابله با تهدیدهای تروریستی قریب‌الوقوع به ماده ۵۱ منشور درمورد حق دفاع